

РЕШЕНИЕ

№ 28182

гр. София, 25.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9660** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 27551 от 03.10.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 53-04-574 от 20.08.2024 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С. (ДОДОП) при Национална агенция за приходите решение (НАП), подадена от „Ф. (Ю.) Л.“, рег. № 06408300, със седалище и адрес на управление О. Ректори, Ч., Лейбридж, С., Англия, КТ13 8 ДЕ, ДДС (VAT) № GB920551648, БУЛСТАТ № [ЕИК], представлявано от управителя А. Д. Р., гражданин на Австралия, [дата на раждане], чрез адв. А. У. от САК, с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222–10230–05975–091-001 от 30.04.2024 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, дирекция Контрол“ при ТД на НАП Б., възложил ревизията и П. Т. Паче, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1058 от 02.08.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място] в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2022 г. и м. 11.2022 г.

Оспорващият моли съда да отмени РА, потвърден с решението на ответника, като незаконосъобразен, необоснован и неправилен, постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят не е съгласен със заключението на органите по приходите за неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит чрез техническа грешка. Допълнително се посочва, че ревизиращите неправилно са приели, че не е налице условието на чл. 74, ал.1 ЗДДС за наличност на активите, закупени преди регистрацията

по ЗДДС, към датата на регистрация по ЗДДС. Инвокират се съображения, че в хода на ревизионното производство неправилно и необосновано е пренебрегната свободата на договаряне между страните, правото им да развалят процесните доставки и да постигнат споразумение за преуреждане на своите търговски отношения. Подчертава се, че органите по приходите неточно обвързват анулираните фактури с осъществения транспорт по доставките. Обръща се внимание, че е налице безспорно плащане по анулираните първоначални фактури, като това е една от причините за сключване на Споразумението от 14.12.2021 г. относно валидността на плащанията. На следващо място с жалбата се твърди, че е необосновано твърдението за липса на основание за издаване на процесните кредитни известия, защото пари не са били връщани, а видно от транспортните документи фактурираната стока е била предадена на жалбоподателя. Оспорващият в тази връзка посочва, че със Споразумението от 14.12.2021 г. страните изрично са уредили въпроса за валидността на плащанията по развалените доставки по смисъла на чл. 115, ал.1 ЗДДС. Допълнително са изложени съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. У., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и РА да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Претендира сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 37150,00 лв., съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва жалбата и предлага да се остави без уважение. Депозира писмено становище по съществото на спора и претендира юрисконсултско възнаграждение с оглед материалния интерес по делото.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор К., дава заключение за неоснователност на жалбата. Предлага РА да бъде потвърден.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-10230-05975-020-001 от 12.10.2023 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, В. А. В., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Ф. (Ю.) Л.. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност за периода от 02.11.2021 г. до 14.02.2022 г. и за периода от 26.10.2022 г. до 31.12.2022 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. Н. К., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 16.10.2023 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-2222-10230-05975-020-002 от 11.10.2023 г., издадена от В. В., е продължен срокът за извършване на ревизията до 16.01.2024 г. Заповедта е връчена на 13.12.2023 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-2222-10230-05975-020-003 от 09.01.2024 г., издадена от В. В., е продължен срокът за извършване на ревизията до 15.03.2024 г. Заповедта е връчена на 10.01.2024 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р-2222-10230-05975-092-001 от 29.03.2024 г., връчен на 05.04.2024 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р-2222-10230-05975-091-001 от 30.04.2024 г., с който са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 839 453,65 лв., при деклариран ДСС за възстановяване в размер на 1 109 846, 59 лв. и е установен косвен за възстановяване в размер на

270 542, 86 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 00 – 1410 от 12.06.2024 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23–22–858 от 14.06.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

От описаните в РД и РА факти се установява следното:

Жалбоподателят, със собственик Ф. (Ю.) Австралия, е чуждестранно юридическо лице, вписано в регистъра [улица] г. регистрирано е по ЗДДС, на основание чл. 100, ал.1, за периода от 02.11.2021 г. до 14.02.2022 г. и от 26.10.2022 г. При извършена проверка за повторната регистрация по ЗДДС е представен Договор за акредитирано представителство от 26.07.2022 г. с „ФАРМАКЕЪР ЛИНК“ ЕООД.

Основаната дейност на оспорвания е търговия на едро с хранителни добавки. Единствен и основен доставчик е „КЕНДИ“ ООД, а стоките се продават на клиенти от Европейския съюз.

В хода на ревизията е установено, че за данъчните периоди м.10.2022 г. и м. 11. 20222 г. жалбоподателят е включил в дневниците си за покупки фактури, издадени от „КЕНДИ“ ООД, които са описани в РД (стр. 32-34). Доставчикът е представил всички фактури от него към ревизираното дружество, както и издадени фактури и кредитни известия към PHARMACARE E. LTD, транспортни документи – ЧМР и фактури за извършен транспорт.

Ревизиращите са посочили в РД, че реквизитите на издадените от „КЕНДИ“ ООД фактури се съдържат данни за изпращач/доставчик „КЕНДИ“ ООД; купувач PHARMACARE E. LTD и в последвалите ги фактури Ф. (Ю.) Л.; получател – данни на клиент от общността (съответно клиент на PHARMACARE E. LTD и в последвалите ги фактури Ф. (Ю.) Л. – същия клиент) вид на транспорт (групажен или камион) с вписана дата на изпращане, транспортен документ ЧМР, изпратено от България до съответната държава в ЕС (дестинация).

ЧМРтата, издадени от „КЕНДИ“ ООД към PHARMACARE E. LTD съдържат номер и дата на издадените фактури и идентични данни за получател, дата на изпращане, транспортен документ продукт, количество и стойност на фактурата.

В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя и от страна на доставчика е представено Споразумение от 14.12.2021 г. по договор за доставка от 01.09.2012 г., сключен между „КЕНДИ“ ООД и PHARMACARE E. LTD. От съдържанието на Споразумението е видно, че на 14.12.2021 г. двете дружества са се договорили всички фактури, издадени от К. ООД на името на PHARMACARE E. LTD за периода от м. 01.2021 г. до м. 10. 2021 г. да се считат за анулирани и да бъдат издадени на жалбоподателя. Споразумението е сключено по предложение на PHARMACARE E. LTD. Към датата на подписване на Споразумението от 14.12.2021 г. разплащанията са били извършени, поради което органите по приходите приемат, че същите са валидни, тъй като покриват съответните суми по новите фактури, издадени от К. ООД. Н. фактури са с дата, свързана с датата на подписаното Споразумение на 14.12.2021 г., което от своя страна е заменило всички подписани писмени и устни споразумения или изявления между страните по отношение на предмета, посочен в него.

Въз основа на събраните данни в хода на ревизията, органите по приходите са установили, че са налице доказателства за напускане на стоките, предмет на издадените фактури към жалбоподателя, когато той не е бил регистриран по ЗДДС. Направен е извод, че стоките са напуснали територията на страната като предмет на последващи доставки в периоди преди регистрацията по ЗДДС на Ф. (Ю.) Л., поради което не могат да бъдат налични. От правна страна ревизиращите са приели, че за Ф. (Ю.) Л. не е изпълнено изискването на чл. 74 ЗДДС за наличност на активите към датата на регистрация.

При тези данни с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 831 474, 83

лв. за данъчни периоди м. 10. 2022 г. и м. 11.2022 г.

За данъчния период – м. 11.2022 г. е извършена корекция на упражненото право на данъчен кредит в размер на 6 358,12 лв. по фактури № 0---135495 от 07.01.2022 г. и № 0...135502 от 10.01.2022 г., издадени от К. ООД. По тях е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит както в м. 01.2022 г., така и в м. 11.2022 г. Отказът на органите по приходите е квалифициран като неизпълнение на чл. 68, ал.1, т.1 във връзка с чл. 6 и чл. 25 ЗДДС.

На основание чл. 68, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 9 и чл. 25 ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в м. 11.2022 г. в размер на 1 470,78 лв. по фактура №0...525238 от 16.05.2022 г., издадена от З. КОНСУЛТ ЕООД. Отказът е мотивиран с това, че към датата на издаване на фактурата – 16.05.2022 г. жалбоподателят не е регистриран по ЗДДС.

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

По искане на оспорващия е допусната, изслушана и приета ССЕ, изготвена от вещото лице Л. З., което изцяло се кредитира от съда. Важно е да се отбележи, че експертът подробно и в табличен вид е проследил хронология на издадените фактури и кредитни известия. Подробно е отговорено на поставените въпроса, както следва: На първия въпрос е даден отговор, че „...стоките посочени във фактурите, закупени от доставчика К. ООД, включени в дневника за покупки за м. 10.2022 г., са придобити от ревизираното лице – Жалбоподател на датата/месеца, посочени в първоначално издадените фактури от К. ООД. В табличен вид – Таблица 2 (л. 123) вещото лице е посочило в колона 5 датите, на които жалбоподателят е придобил стоките, закупени от К. ООД. На втория зададен въпрос – относно продажбите по реда на ВОД на стоките по въпрос 1, закупени от доставчика К. ООД, съгласно дневник за покупки за м.10. 2022 г., експертът заключава, че „...стоките, закупени от КЕНДИООД, въз основа на издадена фактура за ВОД са експедирани към клиенти на Ф. (Ю.) Л. на датата на международната товарителница, подробно описани в таблица 1, кол.11 на заключението. Не се представиха четливи документи удостоверяващи предаването на стоката на клиента по фактурата.“. Същото е записано и по отношение на ВОДа за м. 11.2022 г.

В последния трети въпрос в заключението е записано, че в дневника за покупки на оспорващия за м. 10.2021 г. са посочени фактури с дата 17.12.2021 г. А точните дати, на които са закупени стоките, са датите на първоначално издадените фактури от К. ООД, отразени в Таблица 1, кол. 2, 3 и 5, и кол. 6 за фактурите от № 1 до № 4, описани в същата таблица (л.121) и те съвпадат с датите на натоварване на стоката в съответната международна товарителница (Таблица № 1, кол. 11), поради което е посочено, че от жалбоподателя не е отчетена наличност на стоки, закупени от К. ООД и отчетени в дневника за покупки за м. 10.2022 г. По отношение на данъчния период м. 11.2022 г., вещото лице е посочило, че коректните дати на фактурите (Таблица № 2, кол 5), издадени от записания доставчик, съвпадат или са в близост с посочените дати на натоварване на стоката в съответната международна товарителница (Таблица № 2, кол. 10). На база констатациите, вещото лице е посочило, че от Ф.)Ю.) Л. не е отчетена наличност на стоки, закупени от К. ООД и отчетени в дневника за покупки за този период.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице Законова, тъй като същото напълно кореспондира с приетите по делото писмени доказателства. Не е оспорено от страните. Още повече, че експертът на въпрос на адв. У., по време на съдебното заседание, проведено на 04.06.2025 г., ясно обясни какви са празнотите в счетоводството на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от

оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

За да не признаят право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са приели, че не са изпълнени изискванията на чл. 6 и чл. 9 вр. чл. 25 вр. 68 ал. 1, т. 1, чл. и чл. 74 от ЗДДС.

Посочените правни основания предвиждат следното:

Съгласно чл. 68, ал.1, т. 1 ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1. получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В чл. 69, ал.1 законодателят е предвидил, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: 1. данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

В чл. 70 ЗДДС са предвидени хипотезите, при които правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, като в ал. 5 е въведено, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно.

По силата на чл. 25, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. А в алинея два е предвидено, че данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. В чл. 9 е дадено определение кога е налице доставка на услуга, а в чл. 6, ал. 1 е записана дефиницията на доставка на стока по смисъла на този закон, а именно: прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.

Съгласно чл. 74 регистрирано лице по чл. 96, 97, 100, ал.1, чл. 102, чл. 132 или 132а има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството преди датата на регистрацията му по този закон, които са налични към датата на регистрацията. Ал. 2 - Правото по ал. 1 възниква само за наличните активи към датата на регистрацията, за които са налице едновременно следните условия: 1. налице са изискванията на чл. 69 и 71; 2. доставчикът е регистрирано по закона лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата; 4. активите са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими имоти - до 20 години, преди датата на регистрацията по този закон. (3) Регистрираното лице по ал. 1 има право на приспадане на данъчен кредит и за получените услуги преди датата на регистрацията му по този закон, когато са налице едновременно следните условия: 1. услугите са пряко свързани с регистрацията на лицето по реда на ТЗ; 2. услугите са получени не по-рано от един месец преди регистрацията на лицето по ТЗ; 3. лицето е подало заявление за регистрацията по този закон в 30-дневен срок от вписването му в регистъра по чл. 82 ДОПК; 4. за получените услуги лицето притежава фактура по чл. 71, т.1; 5. доставчикът на услугата е регистрирано по закона лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата; (4) За налични стоки на регистрираното лице по ал. 1, които са или биха били дълготрайни активи, които се

използват едновременно както за извършване на независима икономическа дейност, така и за негови лични нужди или за нуждите на собственика, на неговите работници и служители, или по-общо за цели, различни от неговата независима икономическа дейност, право на данъчен кредит по ал. 2 възниква при условията на чл. 71а и 71б.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят е регистриран на основание чл. 100, ал.1 ЗДДС за периода от 02.11.2021 г. до 14.02.2022 г. и от 26.10.2022 г. В тази връзка безспорно е установено, че преди датата за регистриране по ДДС в периода от 07.01.2021 г. до 20.10.2021 г. жалбоподателят е закупил стоки от К. ООД, които подробно са описани в Таблица 1, кол. 2 и 3 на приетото по делото заключение (л. 121). Видно от тази таблица, вещото лице е отразило общо 35 бр. фактури, издадени преди 02.11.2021 г., т.е. преди регистрацията по ДДСВ колони от 6 до 9 на същата таблица, експертът е посочил новоиздадените фактури с получател Ф. (Ю.) Л. с дати от 04.11.2021 г. до 17.12.2021 г., т.е. след регистрацията по ЗДДС.

Не се спори между страните, че всички кредитни известия (КИ) са издадени на 17.12.2021 г. Същото така не е налице разминаване в твърденията на страните по делото за датите на международните товарителници при експедиране на предмета на процесните фактури – ЧМР, описани в кол. 11 на Таблица 1. Видно от датите на ЧМР, посочени от ред 5 на същата таблица, същите са от преди регистрацията по ДДС на 02.11.2021 г.

По отношение на фактурите, посочени на редове от 1 до 4 в Таблица 1 на експертизата, съдът констатира, че са издадени след 02.11.2021 г., т.е. регистрацията по ДДС, съответно датите на ЧМР са 4.11.2021 г., 5.11.2021 г. и 12.11.2021 г., а за фактура № 090...03237 от 04.11.2021 г. (ред. 3) – 10. 2021 г. Наред това експертът е констатирал, че фактура № 090...03275 от 04.11.2021 г. не е осчетоводена по сметка 304 „Стоки“. За тези четири броя фактури няма издадени кредитни известия.

По отношение на данъчния период м. 11. 2022 г. не е спорна датата на процесните фактури, подробно описани в колона 3 на Таблица 2 от заключението на вещото лице (л. 123). В колона 5 на същата таблица е установената дата на доставките, която е близка с датата на ЧМР, описана в колона 10 на Таблица № 2. В тази таблица са описани 31 брой фактури, от които 25 бр. са с датата 21.10.2022 г., 3 бр. с дата 07.11.2022 г., 1 бр. с датата 10.11.2022 г. и 2 бр. с датата 11.11.2022 г. В колона 4 на същата таблица са посочени коригираните дати на фактурите, което е извършено на база на Уведомление по чл. 126, ал.3, т. 2 от ЗДДС с вх. № Р-2222-10230-05975-ПРД-009-И от 07.11.2023 г. на оспорващия.

При една съпоставка между коригираната дата на фактурите описани в кол. 4 на Таблица 2 на заключението и периодът, през който дружеството е регистрирано по ДДС съдът констатира, че при издаването на фактурите, посочени под номер от 1 до 5 и от номер 23 до 31, са издадени в периодите на двете му регистрации, съответно в периодите 02.11.2021 г. до 14.02.2022 г. и от 26.10.2022 г. Останалите фактури, записани под номера от 6 до 22, вкл., касаят реализирани сделки в период без регистрация по ДДС.

При тези данни, настоящият съдебен състав приема, че стоките предмет на процесните фактурите, издадени на Ф. /Ю. Л.. не са били налични към 26.10.2021 г. - датата на регистрацията му по ЗДДС. Това обстоятелство се доказва от приетата по делото ССЕ, както и от обяснението на вещото лице, което заяви, че от материалите по делото и след проверка в счетоводството на жалбоподателя са осчетоводени само фактурите, които са

издадени само след кредитните известия, а стоката към този момент не е налична, тъй като не е настъпило изменение по извършените търговски операции, документиращи първоначално издадените фактурите.

Следователно законосъобразен е изводът на органите по приходите, че издаването на кредитните известия е направено без законово основание, а само въз основа на сключеното споразумение между страните, като целта е единствено документалното разваляне на осъществени търговски сделки. Правилно е прието по време на ревизията, че не са налице основания за анулиране на издадените от К. ООД на PHARMACARE E. LTD фактури за периодите от м. 01.2021 г. до 10. 2021 г., поради което не са налице основания за издаване на кредитни известия. Този извод се подкрепя от обстоятелството, че към момента на издаване на последващите фактури между К. ООД и жалбоподателя, стоките не са собственост на доставчика, поради което не могат да са предмет на покупко – продажба.

В заключение настоящият съдебен състав приема, че процесните фактури, по които оспорваният претендира право на приспадане на данъчен кредит са издадени незаконосъобразно, без основание, тъй като стоките не са налични към момента на издаване на фактурите, за да бъдат предмет на последваща реализация, защото са били предмет на друга предхождаща сделка. При това положение не може да се приеме доводът на оспорвания, че настъпило данъчното събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски и да се осъди „Ф. (Ю.) Л.“, рег. № 06408300 да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 34829,11 лева, определено съгласно с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ф. (Ю.) Л.“, рег. № 06408300 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222–10230–05975–091-001 от 30.04.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 1058 от 02.08.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място] в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2022 г. и м. 11.2022 г.

ОСЪЖДА „Ф. (Ю.) Л.“, рег. № 06408300 да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 34829,11 (тридесет и четири хиляди осемстотин двадесет и девет и единадесет стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия:

